

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צו:

עין משפט גז ממונה

מסורת הש"ס

(א) סוכה: מה: ע"פ: (ב) ג"ז
(ג) כ"ד: מה: ע"פ: (ד) כ"ד
ר"ל: (ה) כ"ד: מה: ע"פ: (ו) כ"ד
מ"ש: א"ל: כ"ד

גליון הש"ס

נ"ב: לא: ש"ס: ע"פ: (א) כ"ד
נ"ב: כ"ד: מה: ע"פ: (ב) כ"ד
כ"ד: מה: ע"פ: (ג) כ"ד
כ"ד: מה: ע"פ: (ד) כ"ד
כ"ד: מה: ע"פ: (ה) כ"ד

הנהגות הגר"א

[א] נ"ב: ש"ס: ע"פ: (א) כ"ד
נ"ב: כ"ד: מה: ע"פ: (ב) כ"ד
כ"ד: מה: ע"פ: (ג) כ"ד
כ"ד: מה: ע"פ: (ד) כ"ד
כ"ד: מה: ע"פ: (ה) כ"ד

מוסף רש"י

ובעונותינו שרבו יצאו
משני אלפים אחרות מה
שנאלו ומשני לא כל (ג' ע"ז)
אשר כל חובי לו
המחסי לט סוף ממין
לו (סוכה פ"א) דאיתו בני
עלייה והן מועטין
הוא לא לפי מעש
הבריות שנט עליה, מ
התקנות פני שניה
מועטים הם (שם) בבר
כלל כ"ד: מה: ע"פ: (א) כ"ד
וכתוב קאמר אל ע"ד ע"ד מס
(שם)

של הורדוס י"ב שנה ומלכות בן כוויבא ב' שנים ומלכה ושוב לא היה להם מלך מ"ר. וכל הנך דרשות לאו משנה ולא כדבימא. ל"א עוד אחת מעט היא מעט מלכות אתן להם לישאל לאחרא חורבן ולאחרא אומו מלכות הנגי מרעיש שמים וארץ ויבא משמי' ואין דרשה זו כלום שהרי ראינו כמה מלכויות לישאל לאחרא חורבן ואעפ"כ לא נבא משמי' שהמלכות הראשונה שהיתה להם לישאל לאחרא חורבן שנעשים שנה הורדוס י"ב בן כוויבא ב' ומלכה ומלכו בספר עולם מפולמוס של אספסיאנוס עד פולמוס של טיטוס שמים עשרה שנה ומפולמוס של טיטוס עד מלכות בן כוויבא י"ז שנים ומלכות בן כוויבא ב' שנים ומלכה: [נ] כוויבא. מלך בנימין: ויפח לקץ. מיפח נפשו של מחשד הקץ שלא היה לו לבוז ולומר כיוון שהגיע וכי' יאספ' ה' הוא עצמו מחכה וממארה שיבא משמי': סביב י"ח א"ל. בירושלים של מעלה משמעי קרא בסוף יחזקאל: באיסקלקריא המאירה.

בבית הקברות גבהו של הקב"ה אין מסתכלין אלל תלמין וזית אלל בקליפות הגונה ללדנין מרחוק מסתכלין כמות הרבה: וזי נפשי כולי האי. לדהו כדיר לן תלמין וזימא הוו ולא פחות: ואל רבי משמין בן יוסאי. לו הוה דיע אלל אלף בן סמאה הס אלס שנים רשות כשנכנסין להסתכל באיסקלקריא המאירה בהנהו לא פתימי מתלמין ושתי אלל אותן הנכנסין בלא רשות כדוד לדקס הנהו מספקא לן כמה הוו: כספוסה. אלל כל ישראל חורבין בתשובה יבא ואלס ואלו לא יבא: דיו לאכל עשומד באכלו. דיו להקב"ה עשומד כמה ימים וימינו אחור כלומר אלל לא יעשו תשובה אינו עומד באכלו כל הימים אלל ודאי קץ לדבר. ל"א דיו לאכל דיון לישאל כגז גלות אפילו כלל תשובה נגאלין: לא כספס. לא בתשובה ומעשים טובים דאפילו אין עושין תשובה נגאלין משום דלמר חס נמכרתס. קרי כספס בלאו תשובה: כספס. משמע עגל כרסס כלל תשובה: אחר מעיר. אכדור הנדיקס ואניסס לניין אלל"ע"י שאין כולס חורבין: כה אמר ה' לכוה נפש למפטע גוי. אותן הכווין וממוטבין כעגירות אלל"ע"י יגאלו מלכס יראו וקמו: כ

אלל כשניל עונותינו שרבו. לא נבא משמי' לקוף ד' אלפים ויאלו מה שאלו שעדיין הוא מעוכב נבא: שמיס ומשסה יוכלין. היינו ד' אלפים מאתים וממשים [שנה]: כספס. היובל האחרון הוא נבא אל כסופו: כלה. זמן הזה קודס שיבא משמי' או אינו כלה דנמך היובל כסופו הוא נבא: עד סכל לא יספסי ליה. עד יובל האחרון לא תפסה לו דודאי לא יבא קודס הזמן הזה: איספסי ליה. חכה לו שיבא: אשורים. כנז שלנו אשורית שנא מאשור כדלמר בלדך פירקין (ש"ל: כ). לחיולוס של פרס נשכרסי. שהימי גוליר לאחרא מהס: פניניס. דניס: וספסאר ימות המשיח. סכלה השעבוד ויתממה חכה לו דלך לו סוף: לברוא עולם חדש: נוקב ויורד עד הסוס. מה מהס אין לו קץ וסוף קץ אין אלס יוכל לעמוד על סוף פסוק זה ויתממה חכה לו דלך לו סוף: לא כרבוטונו. אל תטפו לאחורו קץ שהיו עדימי דורסין: עד עידין עידין ופלג עדין. עידן כעידן הגלות של מזרסי והיינו ד' מלות ב' עידנין ה' מלות היינו י"ב מלות ופלג עידן ב' מלות קץ סכל אלף וד' מלות: וספסמו כדמעוס שליש. כלומר השקא אותס הקב"ה אין גלות מזרסי לגלות ככל שלש גלות אלוס כי קץ גלות אלס זה יהיה לקוף ג' פעמיס ה' שניס וג' פעמיס ע' שנה כנגד גלות ככל היינו לקוף אלף וארבע מלות ועשר שניס [ג] כד עברו ולא היה קץ מלמתי כחז כסס הרז רבי שמואל כד דוד וז"ל: עוד אחס מעט היא. כננולת חגי מביט שהיה עשומד באכלו כשנאלו וישאל מנגלות ככל ויבנה בית המקדש והיינו עוד אחס מעט היא מעט כבוד אתן להס לישאל ואני מרעיש אל השמיס ואל הארץ והנחלי ר"ע דריש ליה לימות המשיח ולאחרא חורבן והכי דריש ליה ועוד אחס מעט היא מעט כבוד אתן לישאל איכ"כ יבא המשיח ודרשה זו אינה אלל קרא אלפני בנית קאי וה"ק עוד אחס מעט היא מעט כבוד אתן להס לישאל ושוב לא אתן להס כל ימות בית אחרון וכן היה דמלכות ראשונה של מלכות שמונלי נתקיימה שבעים שנה ואל"ע"ג דלמנין כסדר עולם דמלכות בית שמונלי מהא ושלס ומלכות הורדוס מהא ושלס עיקר כנודס ופארס שלס שלטה כסס אומה לא נתקייס כל קץ ומלכות שניה

א מ"י פירס מלכותס
מלכס ומלכותיסיס
הלכס ב'
יא ב' מ"י פירס מלכות
מסנה הלכס ה'

תורה אור

1. כי עוד חזון למעמד ויפח לקץ ולא יבוא אם יתממה חכה לו כי בא יבא לא יאחר:
2. והלך לרד על"אז ומלך ולקדיש עליון יבא והכיר להשגיח ומנין דת ויתיהבן בידו עד ערז ועדין ופלג ערז: ויאל ז' ה' ותיקמו ברעויות שליש: תוליס ב' 4. כי בה אמר ה' בצאתו עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמיס ואת הארץ ואת הם ואת התיקמה חגי ב' 5. ולכן יתבה לו לזנוקס ולכן יום לזנוקס ב' אלוס משפט י' אשר לו לה חכי ליה: שיערו לו ה'
6. סביב שמינה עשר אלף ושם העיר מימין ה' שמה: יחזקאל מן ה' 7. שובו בניס שובכים ארקה משוכותיכם הנה אבנו לך ב' אחת ה' אלחיה: ידמיהו ככ 8. כי בה אמר ה' תם נמכרתם ולא בכסף תנאלו: שיערו כג 9. למימי אבותיכם קרחתם מוסף ואל שמתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר ה' בצאתו ואמרתם כשה מלכאי ב' 10. שובו בניס שובכים נאם ה' כי אנכי בעלתי ככם ולקחתי אתכם אחר מעירי ושנים ממשקחה והבאתי אתכם ציון: ישיערו לו ה'
11. כי בה אמר ארני אלחיס קודש ישראל בשוכה ונחת תושבתי בהשקט ובטובה תורה וגבורהם ולא אבותי: ישיערו לו ה'
12. בה אמר ה' גאל שדאל קודשו לכוה נפש למתעב וזי לעבר משלים מלכס יראו וקמו שרסי ושתתרו למען ה' אשר נאמן קודש ישראל ויחזק:

